

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.I.76/2021/6. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2022. január 25. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt2 II.r. vádlott ellen indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2021. július 12. napján kihirdetett 15.B.8/2021/2. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.200 (hétezer-kettőszáz) Ft védői díj, melyet a bírósági gazdasági hivatal utal a védő részére és a vádlott köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s

[1] A Szombathelyi Törvényszék a 2021. július 12. napján előkészítő ülésen kihirdetett 15.B.8/2021/2. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés) és Terhelt2 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat).

[2] Ezért a törvényszék Terhelt1 I. r. vádlottat 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, míg Terhelt2 vádlottat 2 év szabadságvesztésre és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtását a II. r. vádlott vonatkozásában 5 év próbaidőre felfüggesztette.

[3] Az elsőfokú bíróság Terhelt2 vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500.- Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy a II. r. vádlott vonatkozásában így kiszabott összesen 450.000.- Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[4] Megállapította, hogy I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 1.500.000,- Ft összegre, valamint az eljárás során lefoglalt a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál a bírói letéti számlán, a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályán, illetve a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatalának bűnjelkezelőjénél kezelt mobiltelefonok, laptopra, pendrive-ra, és navigációs készülékre és tartozékaira, míg Terhelt2 vádlottal szemben 7.000.- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítésük elrendeléséről, valamint arról, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottól lefoglalt vagyontárgyakat a vádlott részére kell kiadni. Kötelezte továbbá a felmerülés arányában a vádlottakat az eljárás során keletkezett bűnügyi költség megfizetésére.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a II. r. vádlott terhére, a szabadságvesztés tartamának súlyosítása, a végrehajtás felfüggesztésérett szabadságvesztés büntetés kiszabásának mellőzése, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.

[6] A törvényszék ítélete Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában 2021. július 16. napján jogerőre emelkedett.

[7] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.190/2021/1-I. számú átiratában rámutatott, hogy a felülbírálat a II. r. vádlott vonatkozásában a Be 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Be. 590. (3) és (5) bekezdései alapján korlátozott. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megtartott előkészítő ülésen nem történt hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértés. A tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a II. r. vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése törvényes. Álláspontja szerint azonban a törvényszék által alkalmazott szankció túlzottan enyhe, nem szolgálja a büntetéssel elérni kívánt célt.

[8] A büntetés kiszabása körében rámutatott, hogy a II. r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte a kábítószer mennyiséget (21,02 %), ami pontatlan megfogalmazás, és tulajdonképpen azt vette enyhítő körülményként figyelembe, hogy a vádlott nem valósított meg súlyosabb, jelentős mennyiségre elkövetett bűncselekményt. Ez azonban nem helytálló megállapítás. Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság nem állapított meg súlyosító körülményt, azonban álláspontja szerint ekként kell értékelni a bűncselekmény kitaró, mintegy egy éven át zajló, haszonszerzésre és a kábítószer terjesztésére törekvő elkövetési módját, mely a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre utal.

[9] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen bírálja el, a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, Terhelt2 vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, a büntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, és alkalmazzon közügyektől eltiltás mellékbüntetést, egyebekben viszont az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[10] Terhelt2 vádlott védője az ügyészi fellebbezésére tett észrevételében kifejtette, hogy a törvényszék az enyhítő szakaszok figyelembevételével törvényesen járt el, nem sértett jogszabályt, és ennek megfelelően helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a kiszabott büntetés arányban áll az elkövetett cselekmény súlyával. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a fellebbezés elutasítására tett indítványt.

[11] Az elsőfokú bíróság a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen a Be. 504. § (3) bekezdése alapján végzésével elfogadta, és a Be. 565. § (1) bekezdésére figyelemmel a II. r. vádlott bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította.

[12] A törvényszék ítéletével szemben a fentiek szerint az ügyész a II. r. vádlott terhére, kizárólag a kiszabott büntetés tartama miatt, súlyosításért jelentett be fellebbezést.

[13] A Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[14] Abban az esetben azonban, ha a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen irányul, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül, és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja

[15] Mindezek alapján – tekintettel arra, hogy az ügyész kizárólag a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést – az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590. § (3) bekezdésében meghatározott keretek között végezte el.

[16] Ennek során - miután nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését sem az ügyészség, sem a vádlott, sem a védő nem indítványozta - az ítéltábla a Be. 598. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen vizsgálta meg a Be. 590. § (5) bekezdésében meghatározottak szerint az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszék bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését, és azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le a büntetőeljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, mulasztást, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[17] Korlátozott felülbírálat esetén a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[18] Az ítéltábla megítélése szerint a törvényszék által megállapított és a fentiek szerint a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás mellett okszerűen került sor a II. r. vádlott bűnösségének megállapítására, továbbá a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak, az adott tényállás mellett a II. r. vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs törvényes lehetőség.

[19] A büntetés kiszabása során az enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen vette számba, azonban az némi pontosításra, kiegészítésre szorul. Enyhítő körülményként jelölte meg az elsőfokú bíróság a kábítószer mennyiségét (21,02 %), azonban ez – mint ahogy erre helytállóan az ügyész is hivatkozik – pontatlan megfogalmazás. A II. r. vádlott által értékesített, illetve tőle lefoglalt kábítószeres hatóanyag-tartalma a csekély

mennyiség felső határát meghaladja ugyan, azonban a jelentős mennyiség alsó határától messze elmarad, annak mindössze 21,02 %-a. Így az adott törvényi tényálláson belül az értékesített, valamint lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalma az alsó határhoz jóval közelebb esik, ami enyhítő körülményként értékelhető. Tény, hogy a II. r. vádlott a bűncselekményt huzamosabb időn keresztül, 2017. júniusa és 2018. júniusa közötti egy éves időszakban követte el, azonban az irányadó tényállás szerint ez idő alatt az értékesítéssel összefüggésben mindössze 7.000,- Ft bevételre tett szert, továbbá az értékesített kábítószer hatóanyagtartalma sem kiemelkedő, mindössze 1,237 gramm. Ennélfogva az ítéltábla álláspontja szerint ezen adatokból a rendszeres haszonszerzésre törekvésre és a kitartó, kábítószer terjesztői magatartásra nem vonható következtetés, azok, mint súlyosító körülmények nem állapíthatók meg.

[20] A joghátrány meghatározása során a büntetés generális és speciális célja mellett figyelemmel kell lenni a büntetéskiszabás egyéb szempontjaira, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a fokozatosság elvére, a belső arányosság és a tetterányos büntetéskiszabás követelményére is. Mindezeket a körülményeket mérlegelve kellett a másodfokú bíróságnak állást foglalnia abban a kérdésben, hogy az elsőfokú bíróság törvénysértően enyhe, vagy törvénysértően súlyos büntetést szabott ki. A II. r. vádlott terhére rótt kábítószer-kereskedelem büntetnének törvényi fenyegetettsége kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, így a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján a középérték 5 év. Az ügyész az előkészítő ülésen tett beismerés esetére a vádlottra kiszabandó szankcióként 3 év börtönbüntetést, 2 év közügyektől eltiltást és 400 napi tétel, napi tételenként 2.000.-Ft pénzbüntetést indítványozott. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a büntetési tételkeret alsó határának megfelelő 2 évi, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést és 300 napi tétel, napi tételenként 1.500.-Ft pénzbüntetést szabott ki.

[21] A II. r. vádlott esetében mind az ügyészi fellebbezés, mind a fellebbviteli főügyészség átirata a vele szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, a büntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése, illetve közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása mellett érvelt. Ezt az okfejtést azonban az ítéltábla nem osztotta. Egyrészt a törvényszék részletesen elemezte és kifejtette azokat a körülményeket, amelyek alapján lehetőséget látott a II. r. vádlott esetében a törvényi minimumban meghatározott tartamú szabadságvesztés kiszabására és a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére, és ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy a büntetlen előéletű, a bűncselekmény elkövetését beismerő, rendezett életviszonyok között élő vádlottal szemben az enyhítő körülmények nagy számára és nyomatékára figyelemmel - a fokozatosság elvét és a büntetés egyéniesítésének követelményét is szem előtt tartva - az ügyészség által indítványozott büntetés túl szigorú lenne. Másrészt a II. r. vádlott esetében a büntetések súlyosítása a vádlott-társsal szemben alkalmazott joghátrányokat is figyelembe véve megbontaná az ítélet belső arányosságát is, ennélfogva vonatkozásában az ítéltábla a büntetés súlyosítását nem tartotta szükségesnek.

[22] Az elsőfokú bíróság a pénzbüntetés napi tételeinek számát a II. r. terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának megfelelően helyesen állapította meg, és a pénzbüntetés egy napi tételének összege is igazodik a vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz.

[23] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott vonatkozásában a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megállapításáról a 2020. évi LVIII. törvény 211. § (3) bekezdése és a 32/2017. (XII.27.) IM rendelet 7. § (1) és (2) bekezdése, viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, és annak megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdésére figyelemmel a vádlottat kötelezte.

Győr, 2022. január 25.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.
előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Szombathelyi Törvényszék 2021. július 12. napján kelt 15.B.8/2021/2. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. január 25.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke